

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortfættelse af første Behand-
ling af Forslag til Lov om Ophæ-
velse af Indførselstold paa Kaa-
sukker m. m.

Duesen: Det vilde være Synd at sige, at det foreliggende Forslag i de syv lange Møder, som vi nu have holdt, ikke allerede har faaet en alsidig og udtømmende Behand-
ling. Der er fra alle Sider lagt en Iver og Arbejdsanstrængelse for Dagen, som maa vække udenforstaaendes Agtelse. Der er lagt en beundringsværdig Flid for Dagen for at finde Argumenterne for og imod dette Lovforslag, de forskellige Partiers politiske Ordførere eller Hørførere, hvad man nu vil kalde dem, have været fremme i Siden, endogaa adskillige Gange. Det er derfor et utatnem-
ligt Arbejde for en Rekrut nu at vove sig i Siden, men desuagtet vil jeg dog forsøge det. Der er nemlig, bortset fra den meget udtøm-
mende Behandling, endnu en Ting, en Side af Sagen, som ikke er draget tilstrækkelig frem, og det er da den, som jeg nu vil frem-
drage. Denne Side er Afholdssagen, den berører ogsaa dette Lovforslag i en væsent-
lig Grad. Der er ganske vist slaaet paa denne Streng fra adskillige Sider, men ikke paa nogen virkelig fyldestgjørende Maade, fyldest-
gjørende i den Forstand eller med det Maal for Dje, som er sat fra mange andre forskjel-
lige Sider. Naar jeg nu staar frem her og taler om Afholdssagen overfor dette Lov-
forslag, er det ikke, fordi jeg vil stille mig op som Repræsentant for Afholdsskolkene her i Danmark. Jeg beklager i det hele taget, at Afholdsskolkene ikke have nogen bedre Tilknyn-
ning til det folkevalgte Ting, end de have. Der sidder dog nu mindst en halv Snæs Afholdsmænd herinde, men det viste sig ifjor under Behandlingen af Spørgsmaalet om en Beskatning af Ol og Brændevin, at de Røster, der talte fra det Standpunkt, talte ud fra deres eget personlige Syn paa Sagen, men ikke med noget Mandat fra Partiet eller som Ordførere for dette. Det er ogsaa i Dag for mit Vedkommende mit private Syn og min private Opfattelse af denne Sag, som jeg vil drage frem. Der er fra ærede Medlemmer faldet flere Udtalelser om dette Lovforslag med Hensyn til Beskatningen af det bayerske Ol, som jeg vil tillade mig at berøre, da de have skrevet en lille Smule i mine Øren. Det er saaledes slaaet temmelig meget paa, at det bayerske Ol skulde være en nødvendig, en uundgaaelig nødvendig Drik, og der er ogsaa slaaet paa den Stræng, at det vilde være Synd at berøve Arbejderne denne nød-

vendige og uundværlige Drik. Det mener jeg nu er at være temmelig om for ikke at bruge et andet og haardere Udtryk, overfor Arbejderne, ligesom det ogsaa er at sætte det bayerske Ol temmelig højt. Vi maa jo dog huske paa, at det ikke er saa forstrækkelig mange Aar siden, at vi ikke kendte det bayerske Ol her i Danmark, og vi have dog i mange Aar kendt Arbejderne. Siden den Tid kunde de dog ogsaa gøre deres Arbejde, og de svædte vistnok ligesaa meget som nu, men desu-
agtet veed man dog ikke af, at Arbejderne vans-
smægtede mere under deres Arbejde den Gang, end de gøre nu. Jeg vil ogsaa minde om, at der dog er en stor Del Arbejdere, ja jeg fordrister mig til at sige, den største Del af Arbejderne, der ikke nyde bayersk Ol som Drik, og dog holde de ogsaa deres Arbejde ud, og jeg antager, at der er død flere p. St. Arbejdere af Alderdom end af bayersk Ol. Der er naturligvis nok noget, som taler til Gunst for, at Arbejderne kunne nyde en halv Bajer, og jeg kan godt forstaa, at der kan være forstelligt Syn lige overfor dette; de, der nu have det Syn, at bayersk Ol er en Nationaldrik eller en for dem uundværlig Drik, ville ganske vist mene, at det er noget strængt, om man berøvede dem denne Drik, men i det hele taget tror jeg ikke, Arbejderne ville tage saa overdrevent meget, hvis de ikke længere fik bayersk Ol som Drik. Saa er der en anden Udtalelse, som er kommen frem, og det er den, at en Skat paa det bayerske Ol skulde have nogen Betydning overfor Produktionen af vort gode danske Maltbyg (Duesen: Det have vi ikke meget af), ja saa overfor det danske Byg, er der sagt. Det er den samme Tanke, jeg en Gang har hørt komme frem fra en Professor i Statsøkonomi, idet han sagde, at Produ-
tionen af Brændevin var til lige saa megen Velsignelse som Konsumen kunde blive til Forbandelse for Folket. Det er den samme Tanke, som her gaar igennem, og jeg tror, der er flere med mig, der ville finde, at der her er ikke saa lidt at tage Afstand fra. (Modsigelse). Ja, der er forskellige Meninger om denne Sag. Der er dem, der udelukkende se hen til Statskassen. Ved Brændevins-
brændingen kommer der jo nemlig Told ind i Statskassen, og set fra den Side kan det nok siges at være en Velsignelse. Det synes jeg imidlertid er et upassende Ord; men det kan jo nok være, at der er noget, der taler derfor. Set fra et moralsk Standpunkt tror jeg imidlertid, at Forbandelsen langt vil overveje Velsignelsen, om man kan kalde det saa. Vi kunne i denne Henseende tage et lille nærliggende Eksempel. Tage vi saa ledes en Landmand — det er nu ligegyldigt,